

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne G. U., prečítal a oboznámil ostatné listinné dôkazy a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku (ďalej Tr. por.) v neprítomnosti obžalovaného môže súd hlavné pojednávanie vykonať, len ak súd má za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného a pritom obžaloba bola obžalovanému riadne doručená a obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, obžalovaný mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby, pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátanom vyšetrovaní a obvinený bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetrovania alebo skrátaného vyšetrovania, obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, obhajca obžalovaného, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ktorého spôsobilosť na právne úkony je obmedzená, vyhlási, že netrvá na osobnom výsluchu obžalovaného.

Podľa § 252 ods. 3 Tr. por. hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného nemožno konať, ak je vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody alebo ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšuje desať rokov. To neplatí, ak obžalovaný výslovne odmietol účasť na hlavnom pojednávaní alebo výslovne požiadal, aby sa hlavné pojednávanie konalo v jeho neprítomnosti.

Obžaloba a výzva bolo obžalovanému doručená dňa 10.mája 2018.

Hlavné pojednávanie vo veci bolo nariadené na deň 1.október 2018 - pondelok. Na hlavné pojednávanie sa obžalovaný neustanovil. Dňa 28.septembra 2018 o 13:18 hod. (piatok) súdu doručil doklad o svojej práceneschopnosti. Zároveň požiadal o odročenie tohto pojednávania a vytýčenie nového termínu.

Súd hlavné pojednávanie odročil na deň 12.november 2018. Zároveň obžalovanému súd doručil nový termín hlavného pojednávania ako aj výzvu a poučenie (č. l. 97, 101-102). Obžalovaného súd poučil - že v prípade, že svoju neúčasť na nariadenom hlavnom pojednávaní dňa 12.novembra 2018 ospravedlní - nebude toto ospravedlnenie akceptovať a bude vykonávať hlavné pojednávanie - pokiaľ s dokladom o práceneschopnosti nebude písomné vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu zdravotný stav neumožňuje účasť na hlavnom pojednávaní bez ohrozenia života alebo vážneho zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečnosti rozšírenia nákazlivej ľudskej choroby (§ 120 ods. 2 Tr.por.).

Obžalovaný dňa 8.novembra 2018 o 13:17 hod. (štvrtok) - hlavné pojednávanie bolo nariadené na deň 12.november 2018 - pondelok - súdu opätovne doručil lekárske potvrdenie o jeho práceneschopnosti. Z predmetného potvrdenia o dočasnej pracovnej neschopnosti vyplynulo, že neschopný práce bol od 08.novembra 2018 - č. l. 106. Vo veci trval na účasti na pojednávaní. Obžalovaný však nepredložil - tak ako bolo poučený aj vyjadrenie ošetrojúceho v súlade s § 120 ods. 2 Tr.por. o ktorom ho súd poučil. Nepredložil tak vyjadrenie ošetrojúceho lekára, ktorý by mu aj skutočne bránil osobne sa zúčastniť hlavného pojednávania.

Súd v danom prípade mal za to, že tento bol povinný postupovať v súlade so zákonom - v potrebnej veci keďže nebola splnená povinnosť od obžalovaného podľa ustanovenia § 120 ods. 2 Tr.por. - nebol dôvod k tomu, aby súd opätovne odročoval hlavné pojednávanie.

Súd poukazuje na skutočnosť, že doklad o práceneschopnosti nie je sám osebe dokladom, ktorý by automaticky znemožňoval či vylučoval účasť práceneschopnej osoby na procesnom úkone súdu. Práve preto zákonodarca vyžaduje od obžalovaného nielen predloženie dokladu o práceneschopnosti, ale aj predloženie osobitného vyjadrenia ošetrojúceho lekára, ktorý pozná zdravotný stav obžalovaného a vie z odborného hľadiska zhodnotiť, či účasť obžalovaného na hlavnom pojednávaní by bola alebo nebola ohrozením života, či zdravia obžalovaného, resp. iných osôb. V praxi je pritom úplne bežné, že ošetrojúci lekár napriek práceneschopnosti obžalovaného, nemá výhrady k jeho účasti na hlavnom pojednávaní (o predmetom nariadenom hlavnom pojednávaní mal obžalovaný vedomosť od 08.októbra

2018 - teda mesiac - kedy prevzal predmetný termín - kedy bude uskutočnené hlavné pojednávanie) a preto obžalovanému takúto účasť vyslovene umožní.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie stanovený termín hlavného pojednávania dňa 12.novembra 2018 nedostavil, pričom si nespĺnil povinnosť podľa § 120 ods. 2 Tr.por. Za takéhoto stavu súd preto vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného - pretože na takýto postup boli splnené všetky podmienky podľa § 252 ods. 2 Tr.por.

V čase konania hlavného pojednávania nebol vo väzbe a ani vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci - č. I. 108.

Súd v danom prípade mal za to, že prejednaním veci na hlavnom pojednávaní i v neprítomnosti obžalovaného sa dosiahne cieľ, resp. účel trestného konania, ktorý je vyjadrený v ustanovení § 1 o predmete zákona, t. j. zákonným postupom náležite sa zistí trestný čin a spravodlivo rozhodne o treste, pri rešpektovaní základných práv a slobôd fyzických osôb.

Naviac súd poukazuje i na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, pod sp.zn. 3 To/6/2018, zo dňa 02.mája 2018 ktorý tiež akceptoval, že súd vykonal hlavné pojednávanie na súde i napriek tomu, že tento obžalovaný tiež nebol prítomný na hlavnom pojednávaní a rozsudok tak vyniesol v jeho neprítomnosti.

Obžalovaný v prípravnom konaní dňa 14.februára 2018 potvrdil, že vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k svojim maloletým deťom si od mesiaca júl 2017 neplnil pravidelne. Poukázal, že počas predmetného žalovaného obdobia v mesiaci júl 2017 uhradil výživné sumou 200,- Euro, v mesiaci august 2017 sumou 60,- Euro, dňa 04.októbra 2017 uhradil výživné vo výške 80,- Euro, dňa 01.decembra 2017 vo výške 100,- Euro, dňa 29.decembra 2017 vo výške 100,- Euro, dňa 12.januára 2018 vo výške 100,- Euro, dňa 07.februára 2018 vo výške 100,- Euro -o týchto vyplatených čiastkach predložil poštové poukážky. O svojich majetkových, osobných a rodinných pomeroch vypovedal, že okrem predmetných dvoch maloletých detí má ešte jednu vyživovaciu povinnosť a to syna G. G. R., ktorý trpí autizmom a má tri roky a šesť mesiacov. Tento nemôže kvôli svoju zdravotnému stavu navštevovať škôlku a preto jeho partnerka musí byť s maloletým doma. Liečba syna vyžaduje celodennú starostlivosť, syn nekomunikuje a jeho starostlivosť a liečba je finančne náročná. Od 29.januára 2018 je zamestnaný v spoločnosti DHL Exel Slovakia, spol. s r.o. - ako vodič regálových zakladačov s príjmom vo výške hrubého príjmu cca 815,- Euro. Po tom, čo bol prepustený z väzby žije spolu s rodičmi priateľky a s maloletým synom a partnerkou v rodinnom dome. Náklady predstavujú okolo 600,- Euro mesačne - v tejto čiastke je zahrnuté bývanie, starostlivosť o syna, lieky, strava. Partnerka poberá rodičovský príspevok vo výške 214,- Euro. S pomocou maloletého im pomáhajú rodičia partnerky. On nevlastní žiadnu nehnuteľnosť ani hnuteľnosť. Dňa 11.septembra 2017 podal na súd návrh na zníženie výživného na maloleté deti U. K. K. - pretože nemá dostatočný príjem na platenie takého vysokého výživného. S deťmi nie je v kontakte - pretože mu v tomto bráni matka maloletých (svedkyňa). Deťom nekupuje žiadne darčeky, pretože raz to vyskúšal a deťom tieto darčeky neboli doručené. Výživné neplatil z dôvodu, že nemal finančné prostriedky. Potvrdil, že už za neplnenie vyživovacej povinnosti bol aj odsúdený Okresným súdom Bratislava IV. Spáchanie skutku ľutoval - neplatenie výživného z jeho strany bolo spôsobené jeho zlou finančnou situáciou.

Svedkyňa Mgr. G. E. vypovedala, že je matkou maloletých detí K. K. U.. Obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k nim neplní a to od mesiaca júl 2017. Potvrdila tak, ako vypovedal obžalovaný - že tento uhradil výživné v takej výške a v takom období ako vypovedal. Naviac vo veci vypovedala, že obžalovaný už bol raz uznaný vinným a odsúdeným pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Tu bol dlh vo výške 14 748,- Euro. Predmetný dlh nebol uhradený počas skúšobnej doby podmieneného odsúdenia. So svojimi deťmi žije v Stupave v dvojizbovom byte, ktorý má na úver a zakúpila ho začiatkom roku 2016. mesačne uhrádza úver za predmetný byt vo výške 700,- Euro, nájomné platí vo výške 120,- Euro, električka vo výške 25,- Euro, telecom vo výške 28,- Euro, telefóny vo výške 100,- Euro, poisťky na deti vo výške 50,- Euro, synovi spláca počítač vo výške 70,- Euro mesačne do leta 2018. dcére platí 150,- Euro mesačne školu a to i počas školských prázdnin pretože navštevujú súkromnú strednú umeleckú školu animovanej tvorby v Bratislave. Syn navštevuje šiesty ročník základnej školy v Bratislave. V školskom roku 2018/2019 dcéra je v maturitnom ročníku. Dcére zaplatila večierok, fotoaparát. Obom platí školské akcie, výlety, stravu, oblečenie. Synovi kupuje pravidelne lieky imunologické - mesačné výdaje sú okolo 20,- Euro za predmetné lieky. Ona je zamestnaná vo farmaceutickej spoločnosti NOVARTIS Slovakia so sídlom v Bratislave. Obžalovaný sa o deti nezaujíma, neposiela žiadne darčeky, ktoré by ona považovala ako výživné v naturálnej forme. Potvrdila,

že má vedomosť o tom, že obžalovaný podal návrh na zníženie výživného, pretože ona podala návrh na zvýšenie výživného. Náhradné výživné ona nepoberá a ani nepoberala. O svoje deti sa riadne stará, snaží sa im dať, všetko čo potrebujú.

Svedkyňa navyše na hlavnom pojednávaní dňa 12.novembra 2018 detailne predložila výdavky na maloleté deti K. K. U. - založené na č. I. 111-115 ako i upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie Exekútorským úradom Michalovce vo vzťahu k obžalovanému ohľadom uspokojenia pohľadávok na maloleté deti - v súvislosti so zročným výživným za časové obdobie od 10.02.2012 do 31.12.2012 a od 01.01.2013 do 30.09.2013 na obe maloleté deti. Svedkyňa vypovedala, že dlh na výživnom za žalované obdobie bol vo výške 4 860,-- Euro. Navyše vypovedala, že pokiaľ išlo o predložené doklady o práceneschopnosti obžalovaného (dvakrát v rámci trestného konania a raz v rámci civilného konania) - tieto sú podľa nej účelové - pretože i po prvom odročenom hlavnom pojednávaní v trestnom konaní videla obžalovaného v jeho osobnom motorovom vozidle, ktoré viedol. Svedkyňa vypovedala, že nie je pravdou, že by ona bránila obžalovanému v styku s deťmi.

Vo veci v spise sú založené poštové poukážky súvisiace s úhradou výživného:

-17.júl 2017 - 200,-- Euro
-28.august 2017 - 60,-- Euro
-04.október 2017 - 80,-- Euro
-01.december 2017 - 100,-- Euro
-29.december 2017 - 100,-- Euro
-12.január 2018 - 100,-- Euro
-07.február 2018 - 100,-- Euro
-19.marec 2018 - 100,-- Euro
-16.máj 2018 - 380,-- Euro

Zo správy od Archívu Zboru väzenskej a justičnej stráže Leopoldov bolo preukázané, že obžalovaný bol vo väzbe od 10.júna 2017 do 27.júla 2017.

Z pracovnej zmluvy od obžalovaného - spoločnosti DHL Exel Slovakia, spol. s r.o. so sídlom Senec bolo preukázané, že obžalovaný je zamestnancom predmetnej spoločnosti od 29.januára 2018 na pozícii vodič regálových zakladačov. Pracovný pomer bol dohodnutý na dobu určitú do 29.januára 2019. miestom výkonu práce je Bratislava. Tarifná mzda bola stanovená na výšku 815,10 Euro.

Zo správy zamestnávateľa svedkyne - spoločnosti NOVARTIS Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava bolo zistené, že táto je v spoločnosti zamestnaná od 15.júna 2016 na pozícii product specialist cardio. Priemerná hrubá mesačná mzda za rok 2017 bola výška dosahovaného príjmu 2 712,64 Euro.

Zo správy od Súkromnej strednej umeleckej školy animovanej tvorby so sídlom Bratislava bolo preukázané, že U. E. od 1.septembra 2015 je riadnou žiačkou predmetnej školy - odbor fotografický dizajn.

Zo správy od Základnej školy, Pri Križi 11, Bratislava vyplýva, že K. E. navštevuje predmetnú školu.

Dňa 11.septembra 2017 bol na Okresný súd Bratislava IV podaný návrh navrhovateľa (obžalovaného) - na zníženie výživného a to na čiastku po 50,-- Euro na každé maloleté dieťa.

Zo zápisnice o pojednávaní na Okresnom súde Bratislava IV, pod sp.zn. 13 P/205/2017 zo dňa 27.septembra 2018 bolo preukázané, že na pojednávanie sa nedostavil otec (obžalovaný). Pojednávanie bolo odročené na deň 29.január 2019.

Zo správy Daňového úradu so sídlom v Bratislave bolo preukázané, že obžalovaný nie je evidovaný ani registrovaný na predmetnom úrade. -svedkyňa je evidovaná na predmetnom úrade od 01.01.2005.

Zo správy od Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny so sídlom v Bratislave bolo preukázané že obžalovaný nebol a ani nie je poberateľom dávok v hmotnej núdzi, resp. o menovanom neboli v ich systéme žiadne záznamy,

-svedkyňa nebola a ani nie je poberateľkou dávok v hmotnej núdzi. Nebola ani poberateľkou náhradného výživného, ani nepožiadala o vyplácanie náhradného výživného. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bola vedená od 01.05.2016 do 14.06.2016. následne bola vyradená na základe vzniku pracovného pomeru, alebo obdobného pracovného pomeru.

Zo správy od Sociálnej poisťovne, so sídlom Bratislava bolo preukázané:

-že obžalovaný je zamestnancom od 29.januára 2018 u spoločnosti DHL Exel Slovakia, s.r.o. so sídlom Senec. Jeho vymeriavací základ (01.2018 - 84,49 Euro, 02.2018 - 1085,81 Euro, 03.2018 - 1090,06 Euro, 04.2018 - 1258,86 Euro, 05.2018 - 1753,02 Euro, 06.2018 - 1203,35 Euro, 07.2018 - 1401,36 Euro, 08.2018 - 1032,51 Euro, 09.2018 - 1234,04 Euro,

-svedkyňa je evidovaná ako zamestnanec u spoločnosti Novartis Slovakia, s.r.o. od 15.júna 2016.

Z odpisu registra trestov bolo preukázané, že do vyhlásenia rozsudku bol obžalovaný postavený pred súd celkove sedemkrát - z toho dvakrát pre trestný čin - prečin zanedbania povinnej výživy a to Okresným súdom Bratislava IV. Dňa 16.júla 2012 pod sp.zn. 2T/104/2012 bol vo veci vydaný trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.decembra 2013 - na páchatel'a sa hľadí, akoby nebol odsúdený a následne opätovne vo veci bol dňa 27.júla 2017 vydaný trestný rozkaz pod sp.zn. 3T/64/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.júla 2017. Uložený mu bol trest odňatia slobody v trvaní dva roky so skúšobnou dobou v trvaní dva roky. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia uplynie dňa 27.júla 2019. Zároveň mu bolo uložené obmedzenie - zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Z evidencie priestupkov vyplynul jeden priestupok na úseku cestnej premávky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, pod č. k. 15P/28/2012-37, zo dňa 05.decembra 2012 bola zvýšená vyživovacia povinnosť otca (obžalovaného) na maloletú U. zo sumy 116,18 Euro mesačne na sumu 200,-- Euro a na syna K. zo sumy 82,98 Euro na sumu 180,-- Euro, ktoré výživné bol otec (obžalovaný) povinný platiť vždy do 15-teho dňa každého mesiaca k rukám matky počnúc dňom 10.február 2012.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 16.marca 2013.

Preukázanie takto zisteného skutkového stavu veci a okolností, ktoré predchádzali spáchaniu tohto trestného činu, i jeho konkrétne následné spáchanie boli teda na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia týchto dôkazov týkajúcich sa skutkového zistenia predmetného trestného činu dospel súd k záveru, že skutok sa stal a že ho spáchal obžalovaný a to tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa ustanovenia § 207 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák.

Obžalovaný najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne si neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, pričom takéhoto konania sa dopustil závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený.

Základnou podmienkou žalovaného trestného činu je nárok na výživu, ktorý vyplýva z ustanovení Zákona o rodine (ďalej ZR). Podľa § 62 ods. 1, 2 veta prvá ZR plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obsahom vyživovacej povinnosti podľa § 207 Tr. zák. sa teda rozumie neplnenie výživného poskytované v peniazoch, ale i neplnenie povinnosti zaopatrovat' iného, teda neplnenie povinnosti poskytovať dieťaťu stravu, ošatenie, bývanie, starať sa o jeho zdravie a čistotu, vykonať nad ním dohľad a prípadne opatrovať ďalšími prostriedkami potrebnými pre jeho všestranný rozvoj v zmysle zákona o rodine.

Z dokazovania ako vyššie súd už rozviedol bolo jednoznačne zo strany obžalovaného preukázané subjektívne zavinenie - neplnenie si vyživovacej povinnosti. Obžalovaný od mesiaca júl 2017 do vyhlásenia rozsudku - t. j. 12.novembra 2018 vo vzťahu ku svojim dvom maloletým deťom K. K. U. si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu bola určená a teda nariadená súdom. Obžalovaný tak predmetné konanie spáchal závažným spôsobom konania - po dlhší čas.

Týmto svojím postojom ignoroval svoje základné povinnosti vo vzťahu ku svojim deťom. Maloleté deti neboli v jeho osobnej starostlivosti. Jeho jedinou povinnosťou bolo uhrádzanie výživného v pravidelných mesačných intervaloch. Jeho povinnosťou bolo riadne aspoň finančnou čiastkou prispievať pravidelne na výživné. Do predmetnej situácie sa nedostal vinou svedkyne. Naopak tejto môže byť veľmi vďačný za to, že sa stará o ich deti.

Za predmetné žalované obdobie uhradil výživné vo vzťahu k maloletým deťom len čiastočne a to v celkovej výške 1 220,-- Euro.

Predmetným dokazovaním bolo preukázané, že pokiaľ išlo o predmetné výživné, ktoré bolo určené vo vzťahu k U. vo výške 200,-- Euro a vo vzťahu k K. vo výške 180,-- Euro - toto bolo určené v roku 2012. Od predmetného času uplynulo viac ako päť rokov - kedy nároky a potreby detí sa zvyšovali. Dcéra je vo veku 18 rokov a syn je vo veku 12 rokov. Výdavky tak súvisiace s ich osobou v porovnaní s nákladmi sú vyššie a to vzhľadom na ich denné potreby, nároky, výdavky a náklady - ktoré podrobne rozviedla svedkyňa.

Pokiaľ ide o skutočnosť - že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený - súd poukazuje na vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava IV, pod sp.zn. 3T/64/2017, zo dňa 27.júla 2017, právoplatný dňa 27.júla 2017.

Práve tým, že obžalovaný už v minulosti bol postihovaný i v trestnom konaní - že si svoju povinnosť neplnil sankciou bolo jeho povinnosťou sa tejto skutočnosti vyhýbať. Ako bolo preukázané obžalovaný je v stálom pracovnom pomere od mesiaca január 2018. Je preukázané, že tento príjem je stabilný - ale na druhej strane si obžalovaný musí uvedomiť vzhľadom na celkové tri vyživovacie povinnosti - že jeho povinnosťou v danom prípade nemôže preto obžalovaný argumentovať - že má nedostatočný príjem a musí zabezpečovať výchovu svojho tretieho dieťaťa. Obžalovaného povinnosťou je zabezpečovať po finančnej stránke všetky tri deti a starostlivosť o jedno dieťa nemôže ísť na úkor starostlivosti (v danom prípade aspoň finančnej) na úkor dvoch detí - ktoré nemá v osobnej starostlivosti a celú túto starostlivosť nielen osobnú - ale i finančnú nechať na svedkyňu.

Obžalovaný ako už bolo vyššie konštatované si musí uvedomiť, že jeho povinnosťou je len platiť výživné - ale celá starostlivosť je na strane svedkyne, ktorá sa finančne vyčísliť nedá.

Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že za obdobný trestný čin - vo vzťahu ku obom maloletým deťom bol už v minulosti postavený pred súd - právoplatne uznaný vinným a odsúdeným. Mal a má teda vedomosť - aké sankcie mu vyplývajú zo svojej zákonnej povinnosti vo vzťahu ku deťom. I napriek tejto okolnosti si túto povinnosť opätovne neplnil.

Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť, pričom podľa § 62 ods. 5 ZR má výživné prednosť pred inými výdavkami rodičov.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Obžalovaný svojím úmyselným konaním porušil vzťahy vo sfére ochrany rodiny, ktoré chránia nielen ustanovenia Trestného zákona, ale i Zákona o rodine. Svojím postojom k tejto základnej povinnosti vyživovať svoje deti aspoň vo forme výživného ich dostal do nepriaznivej situácie, pretože i na jeho finančnú pomoc boli tieto v žalovanom období odkázané. Vznesené obvinenie pre žalovaný trestný čin - prečin bolo dňa 15.januára 2018. Obžalovaný bol osobne vypočutý prvýkrát k uvedenej veci dňa 14.februára 2018. Od predmetného času ku dňu hlavného pojednávania uhradil čiastku 1 220,-- Euro i napriek tomu, že mal vedomosť o tom aká mu môže byť udelená sankcia a navyše bol poučený a i sám mal vedomosť o ustanoveniach o účinnej l'útosti.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a tento bol v minulosti celkove sedemkrát postavený pred súd a sa na jeho osobu hľadí akoby nebol odsúdený v piatich prípadoch. Obžalovaný však dvakrát bol uznaný vinným a odsúdeným pre trestný čin - prečin zanedbania povinnej výživy.

Vo vzťahu k jeho osobe súd nevzhladol ani poľahčujúce okolnosti (§ 36 Tr.zák.) a ani priťažujúce okolnosti (§ 37 Tr.zák.).

Potrebné je uviesť, že ide o trestný čin veľkej spoločenskej nebezpečnosti pretože nezanedbateľným spôsobom konania obžalovaného ovplyvňuje nepriaznivo i budúci život detí a to jednak materiálным nedostatkom, ale aj nasledovným vzťahom k povinnostiam a životu.

Súd v danom prípade - keďže zákonná výmera s použitím ustanovenia § 38 ods. 2 Tr. zák. bola jeden rok - päť rokov, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní jeden rok.

Súd mal za to, že obžalovaný práve i vzhľadom na predchádzajúcu vedomosť o trestných následkoch neplnenia si vyživovacej povinnosti mal uvedomiť tieto dôsledky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona bol obžalovaný zaradený na ústav výkonu trestu odňatia slobody do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by jej bol uložený za úmyselný trestný čin.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.